

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) เพื่อศึกษาความต้องการการดูแลและการได้รับการดูแลของผู้ป่วยเอดส์ ที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลของรัฐในจังหวัดสงขลา ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้คือ ผู้ป่วยเอดส์ที่อยู่ในระยะแสดงอาการโรคติดเชื้ออวัยวะต่าง ๆ ทั้งเพศชายและหญิง ที่เข้ารับการรักษาเป็นผู้ป่วยในโรงพยาบาลของรัฐ ในจังหวัดสงขลาจำนวน 16 แห่ง ซึ่งจำแนกได้ดังนี้ เป็นโรงพยาบาลศูนย์ 1 แห่ง โรงพยาบาลจังหวัด 1 แห่งและโรงพยาบาลชุมชน 14 แห่ง โดยเก็บในระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ – มิถุนายน 2547

การเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) ตามคุณสมบัติที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ เพื่อให้ได้จำนวนที่เพียงพอและเป็นตัวแทนของผู้ป่วยเอดส์ โดยคำนวณจากจำนวนของผู้ป่วยเอดส์ที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลของจังหวัดสงขลา ซึ่งได้รับการรายงานจากกลุ่มระบาดวิทยาสำนักป้องกันควบคุมโรคที่ 12 จังหวัดสงขลา 3 ปีซ้อนหลัง โดยข้อมูลที่ได้รับ การรายงานเป็นข้อมูลที่มีการรายงานจากอำเภอทุกอำเภอในจังหวัดสงขลาตามลำดับดังนี้คือ 537 ราย 286 ราย และ 260 ราย เฉลี่ยจำนวน 361 ราย (งานควบคุมโรคเอดส์และกามโรค, 2547) คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan อ้างใน บุญชุม , 2538) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 186 ราย คัดเลือกสัดส่วน โดยคำนวณจากจำนวนเตียงของโรงพยาบาลทั้งหมด ที่ทำการเก็บกลุ่มตัวอย่าง โดยได้สัดส่วนในจำนวนของโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลจังหวัด และโรงพยาบาลชุมชนเท่ากับ 72, 58, 56 ราย ตามลำดับ ผลการเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างสามารถเก็บกลุ่มตัวอย่างได้จากโรงพยาบาลศูนย์ จำนวน 81 ราย จากโรงพยาบาลจังหวัดได้ จำนวน 67 ราย จากโรงพยาบาลชุมชนจำนวน 8 แห่ง ได้จำนวน 38 ราย

คุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่าง

1. ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นผู้ป่วยเอดส์ ที่อยู่ในระยะแสดงอาการของโรคติดเชื้ออวัยวะ

คุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่าง

2. นอนรับการรักษาในโรงพยาบาลอย่างน้อย 2 วัน (ค่าเฉลี่ยจากวันนอนโรงพยาบาลของผู้ป่วยเอดส์ตามระบบการจัดกลุ่มผู้ป่วยในของสำนักงานประกันสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข) เพื่อให้ผู้ป่วยมีเวลาเพียงพอสำหรับการรับรู้ถึงความต้องการการดูแลและการได้รับการดูแล
3. พูดสื่อสารภาษาไทยได้เข้าใจ
4. รับรู้ว่าตนเองเป็นโรคเอดส์และเป็นผู้ป่วยที่เปิดเผยตนเองกับพยาบาล
5. ยินดีและเต็มใจให้ความร่วมมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไปซึ่งประกอบด้วยข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับ เพศ อายุ ศาสนา สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ ความเพียงพอของรายได้ บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน ค่ารักษาพยาบาล การประกอบอาชีพ บทบาทของทำงานในครอบครัวก่อนเจ็บป่วย วันที่รับไว้รักษาในโรงพยาบาล จำนวนวันที่พักรักษาตัวในโรงพยาบาลถึงวันที่สัมภาษณ์ จำนวนครั้งของการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลด้วยโรคเอดส์ ระยะเวลาที่รับรู้ว่ามีอาการติดเชื้อเอชไอวี ภาวะสุขภาพของทำงานในปัจจุบัน ความสามารถในการดูแลตนเอง การรักษาที่ได้รับ (เช่น การได้รับยาต้านไวรัส) ในขณะที่รับการรักษา มีหรือไม่มีผู้ดูแล ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการติดเชื้อเอชไอวี การรักษาด้วยวิธีอื่นที่นอกเหนือจากการรักษาด้วยยาแผนปัจจุบัน

2. แบบสัมภาษณ์ความต้องการการดูแล และการได้รับการดูแลของผู้ป่วยเอดส์ ในขณะที่นอนอยู่ในโรงพยาบาล ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยศึกษาจากกรอบแนวคิดทฤษฎีการดูแลของวัตสัน (Watson, 1988) การดูแลแบบองค์รวม และผลการวิจัยในส่วนของพฤติกรรมการดูแลและการได้รับการดูแลของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ของมาลี (2542) ซึ่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจะเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด จำนวนทั้งหมด 44 ข้อ โดยให้ผู้ป่วยเลือกตอบตามมาตรฐานที่แสดงระดับ (Likert-type Scale) ได้กำหนดคะแนนความต้องการการดูแลและการได้รับการดูแลของผู้ป่วยเอดส์ในแต่ละด้านดังนี้

ค่าคะแนน

ต้องการการดูแลมาก / ได้รับการดูแลมาก	ให้	3	คะแนน
ต้องการการดูแลปานกลาง / ได้รับการดูแลปานกลาง	ให้	2	คะแนน
ต้องการการดูแลน้อย / ได้รับการดูแลน้อย	ให้	1	คะแนน
ไม่ต้องการการดูแล / ไม่ได้รับการดูแล	ให้	0	คะแนน

แบบสัมภาษณ์ที่ได้คำตอบที่ผู้ป่วยไม่สามารถตอบได้หรือไม่ได้เกิดเหตุการณ์นั้นกับผู้ป่วย

จะลงบันทึกเป็น NA (not applicable) และจะไม่นำมาคิดคะแนน

คำถามได้แยกออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ความต้องการการดูแลของผู้ป่วยเอดส์กับการได้รับการดูแลของผู้ป่วยเอดส์

เกณฑ์การกำหนดระดับค่านวนได้จากการหาผลต่างระหว่างค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของคะแนนแล้วหารด้วยจำนวนชั้นแบ่งตามเกณฑ์ดังนี้ (กัลยา, 2539)

คะแนนเฉลี่ย ช่วงระหว่าง 0-0.75 คะแนน หมายถึง ผู้ป่วยไม่มีความต้องการ/ไม่ได้รับการดูแล

คะแนนเฉลี่ย ช่วงระหว่าง 0.76-1.50 คะแนน หมายถึง ผู้ป่วยมีความต้องการน้อย/ได้รับการดูแลน้อย

คะแนนเฉลี่ย ช่วงระหว่าง 1.51-2.25 คะแนน หมายถึง ผู้ป่วยมีความต้องการปานกลาง/ได้รับการดูแลปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย ช่วงระหว่าง 2.26- 3.00 คะแนน หมายถึง ผู้ป่วยมีความต้องการมาก/ได้รับการดูแลมาก

แบบสัมภาษณ์ความต้องการการดูแลและการดูแลที่ได้รับของผู้ป่วยเอดส์ที่ปรากฏอาการแบ่งเป็น 4 ประเด็นคือ

ดูแลเพื่อช่วยเหลือผู้ป่วย มีข้อคำถามทั้งหมด 11 ข้อ

ดูแลให้ความอบอุ่นใจไม่โดดเดี่ยว มีข้อคำถามทั้งหมด 12 ข้อ

ดูแลสร้างกำลังใจให้สู้ชีวิต มีข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อ

ดูแลเคารพเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ มีข้อคำถามทั้งหมด 11 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การหาความตรงเนื้อหาของเครื่องมือ (content validity)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบคุณภาพโดยการหาความตรงด้านเนื้อหาของเครื่องมือ (content validity) ดังนี้

ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ได้พิจารณาตรวจสอบตามความเหมาะสมของเนื้อหาและภาษาที่ใช้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดประกอบด้วย

อาจารย์พยาบาลผู้เชี่ยวชาญในด้านแนวคิดการดูแลและการดูแลผู้ป่วยเอดส์ 3 ท่าน

พยาบาลปฏิบัติการที่มีประสบการณ์ในการดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์ 2 ท่าน

เมื่อผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด ตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม ทั้งทางด้านภาษาและความถูกต้องของเนื้อหาตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

การหาความเที่ยง

ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้กับผู้ป่วยเอดส์ ที่เข้ารับการรักษาเป็นผู้ป่วยในแผนกอายุรกรรมของโรงพยาบาลหาดใหญ่และโรงพยาบาลสงขลา ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษารายงาน 20 ราย และวิเคราะห์ความเที่ยงของแบบสัมภาษณ์ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's coefficient alpha) โดยกำหนดค่าความเที่ยงที่ระดับ 0.7 ขึ้นไป (Polit & Hunger, 2001) ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงพบว่า มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความต้องการการดูแลของผู้ป่วยเอดส์เท่ากับ .87 และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดการได้รับการดูแลของผู้ป่วยเอดส์เท่ากับ .89

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนหรือเตรียมการในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 เสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่ผ่านการพิจารณาแล้วให้กับคณะกรรมการประเมินงานวิจัยด้านจริยธรรม คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับจริยธรรม

1.2 ทำหนังสือผ่านคณะบดี คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลของรัฐในจังหวัดสงขลาจำนวน 16 โรงพยาบาล เป็นโรงพยาบาลศูนย์ 1 แห่ง โรงพยาบาลจังหวัด 1 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 14 แห่ง เพื่อขออนุญาต และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3 หลังจากที่ได้รับการอนุมัติจากหน่วยงานต่าง ๆ จากผู้อำนวยการโรงพยาบาลของรัฐในจังหวัดสงขลา 16 แห่งแล้ว ผู้วิจัยแนะนำตนเองต่อหัวหน้าพยาบาล หัวหน้าหอผู้ป่วย โดยชี้แจงรายละเอียดของการวิจัย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ขั้นดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามแผนตารางการปฏิบัติงานโดยปฏิบัติดังนี้

2.1 ผู้วิจัยเข้าพบหัวหน้าหอผู้ป่วยเพื่อแนะนำตัวและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวาจาอีกครั้งหลังจากนั้นหัวหน้าหอผู้ป่วยได้แจ้งให้กับพยาบาลประจำการทราบ

2.2 ผู้วิจัยสำรวจผู้ป่วยเอดส์ที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลต่างๆ โดยการใช้โทรศัพท์สอบถาม โดยมีการสอบถามทุกสัปดาห์ เมื่อทราบว่าโรงพยาบาลใดมีผู้ป่วยเอดส์นอนรับการรักษา และเป็นผู้ป่วยเอดส์ที่เปิดเผยตนเอง และยินยอมให้ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

2.3 ผู้วิจัยสร้างสัมพันธภาพกับพยาบาลประจำการผู้ดูแลผู้ป่วย เพื่อพูดคุยให้เกิดความเข้าใจในการขอเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และขอความร่วมมือจากพยาบาลประจำการในการขออนุญาตผู้ป่วยที่มีคุณสมบัติตามที่ผู้วิจัยต้องการ

3.4 เมื่อผู้ป่วยอนุญาต ผู้วิจัยได้ดำเนินการสำรวจจำนวนและรายชื่อผู้ป่วยที่ผู้วิจัยต้องสัมภาษณ์

3.5 ขอความร่วมมือจากหัวหน้าหอผู้ป่วย หรือพยาบาลประจำการในการหาสถานที่ในการเก็บข้อมูลที่ไม่เป็นการเปิดเผยผู้ป่วยและไม่ทำให้ผู้ป่วยคนอื่นสงสัย เพื่อพูดคุยและเก็บข้อมูลจากผู้ป่วยโดยไม่ทำให้ผู้ป่วยรู้สึกกังวลกลัวบุคคลอื่นได้ยิน

3.6 ผู้วิจัยสร้างสัมพันธภาพกับผู้ป่วย โดยให้พยาบาลประจำการผู้ดูแลผู้ป่วยเป็นผู้ขออนุญาตผู้ป่วยก่อนเพื่อให้ผู้ป่วยรับทราบและยินยอมให้ข้อมูล เมื่อผู้ป่วยรับทราบและยินยอมผู้วิจัยเริ่มศึกษาประวัติการเจ็บป่วยจากทะเบียนประวัติ และจากพยาบาลประจำการที่ได้รับมอบหมายในการดูแลผู้ป่วย

3.7 ผู้วิจัยแนะนำตัวกับกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งอธิบายให้ผู้ป่วยได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ระยะเวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยสรุปพร้อมทั้งพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูล ขออนุญาตบันทึกข้อมูลระหว่างการสัมภาษณ์รวมทั้งการแจ้งในเรื่องสิทธิของผู้ป่วยในการตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัย ตลอดจนผู้ป่วยสามารถขอหยุดการสัมภาษณ์ได้ตามความประสงค์ของผู้ป่วย และซักถามพูดคุยกับผู้ป่วยเพื่อให้ผู้ป่วยเกิดความไว้วางใจ และเป็นการประเมินสภาพปัญหาและความพร้อมที่จะให้การสัมภาษณ์

3.8 ผู้วิจัยดำเนินการบันทึก โดยการสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไปซึ่งประกอบด้วยข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเพศ อายุ ศาสนา สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ ความเพียงพอของรายได้ บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน ค่ารักษาพยาบาล การประกอบอาชีพ บทบาทของผู้ป่วยในครอบครัวก่อนเจ็บป่วย วันที่รับไว้รักษาในโรงพยาบาล จำนวนวันที่พักรักษาตัวในโรงพยาบาลถึงวันที่สัมภาษณ์ จำนวนครั้งของการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลด้วยโรคเอดส์ ระยะเวลาที่รับรู้ว่ามี การติดเชื้อเอชไอวี ภาวะสุขภาพของผู้ป่วยในปัจจุบัน ความสามารถในการดูแลตนเอง การรักษาที่ได้รับ (เช่น การได้รับยาต้านไวรัส) ในขณะที่รับการรักษา มีหรือไม่มีผู้ดูแล ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยได้รับการรักษาด้วยยาแผนปัจจุบันแล้วมีการรักษาด้วยวิธีอื่นๆ ร่วมด้วยหรือไม่ เช่น การใช้สมุนไพร

3.9 ผู้วิจัยสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง เพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการ การดูแลและการได้รับการดูแลจากพยาบาล ผู้วิจัยจัดเตรียมสถานที่โดยมุ่งเน้นความเป็นสัดส่วน ความพร้อมของผู้ป่วย และป้องกันการถูกรบกวนในระหว่างการสัมภาษณ์ สถานที่ในโรงพยาบาล

บางแห่งใช้ห้องให้การปรึกษาหรือห้องพิเศษที่ไม่มีผู้ป่วย บางแห่งจะมีห้องแยกซึ่งมีผู้ป่วยเอดส์นอนอยู่คนเดียวไม่มีผู้ป่วยโรคอื่น และในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยต้องคำนึงถึงเวลาที่เหมาะสมในการสัมภาษณ์ เพื่อไม่ให้เป็นการรบกวนผู้ป่วยนานเกินไป ผู้วิจัยใช้เวลาในการสัมภาษณ์เฉลี่ย 50 นาทีต่อผู้ป่วย 1 ราย

3.10 ในขณะที่ทำการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยสังเกตอาการของผู้ป่วยไปด้วย หากผู้ป่วยเอดส์มีอาการอ่อนเพลียต้องการการพักผ่อนหรือผู้ป่วยขอยุติการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะยุติการสัมภาษณ์นั้นทันที พร้อมทั้งสอบถามถึงความสมัครใจในการให้ข้อมูล ถ้ายังมีความสมัครใจก็ทำการนัดวันและเวลาในการสัมภาษณ์เพิ่มในครั้งต่อไปตามความพร้อมของผู้ป่วย ในขณะที่ทำการสัมภาษณ์มีผู้ป่วย จำนวน 3 ราย มีอาการหายใจเหนื่อยและอ่อนเพลีย ผู้ป่วยได้ขอยุติการให้ข้อมูลเนื่องจากมีอาการเหนื่อยและขอให้ข้อมูลเพิ่มเมื่ออาการดีขึ้น ผู้วิจัยได้หยุดดำเนินการสัมภาษณ์และให้การดูแล โดยการให้ออกซิเจนจัดทำให้ให้ออนสิระสูง แจ้งพยาบาลเจ้าของไข้เพื่อรายงานแพทย์หรือให้การดูแลต่อ ในผู้ป่วย 3 รายที่หยุดสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ติดตามต่อในอีก 1 สัปดาห์ พบว่า ผู้ป่วย 2 ราย ได้เสียชีวิต และผู้ป่วย 1 ราย ญาติขอพากลับไปรักษาต่อใกล้บ้าน

3.11 เมื่อสิ้นสุดการสัมภาษณ์ผู้ป่วย ผู้วิจัยตรวจสอบความครบถ้วนของคำตอบตามจำนวนข้อของแบบสัมภาษณ์ทุกครั้ง

3.12 เมื่อสิ้นสุดการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณกลุ่มตัวอย่างทุกรายพร้อมกับแจ้งการสิ้นสุดการสัมภาษณ์ในครั้งนั้น และผู้วิจัยแจ้งให้พยาบาลเจ้าของไข้ทราบทุกครั้งหลังเสร็จสิ้นการสัมภาษณ์ผู้ป่วย

3.13. สิ้นสุดการเก็บรวบรวมข้อมูลได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างครบและถูกต้องตามต้องการเป็นจำนวน 186 ราย

จริยธรรมในการวิจัย

การพิทักษ์สิทธิและจรรยาบรรณของนักวิจัย เนื่องจากเป็นการเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์กับผู้ป่วยในเรื่องของความคิด ความรู้สึกซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อผู้ป่วย ผู้วิจัยได้คำนึงถึงจรรยาบรรณของผู้วิจัย และการพิทักษ์สิทธิผู้ป่วยตลอดจนเตรียมแนวทางการช่วยเหลือได้ตามขั้นตอนดังนี้

1. ขออนุญาตผู้ป่วยโดยขอความร่วมมือจากพยาบาลประจำการในการขออนุญาตผู้ป่วยเพื่อขอข้อมูลจากผู้ป่วย
2. เมื่อผู้ป่วยอนุญาต ผู้วิจัยสร้างสัมพันธภาพกับผู้ป่วยโดยให้พยาบาลประจำการดูแลผู้ป่วยเป็นผู้แนะนำให้ผู้วิจัยได้รู้จักกับผู้ป่วย เพื่อให้ผู้ป่วยรับทราบและยินยอมให้ข้อมูล

3. ผู้วิจัยทำการแนะนำตัว อธิบายถึงวัตถุประสงค์ และขอความร่วมมือในการให้ข้อมูลจากผู้ป่วย และต้องแจ้งให้ผู้ป่วยทราบว่าจะขอสัมภาษณ์เกี่ยวกับความต้องการการดูแลและการได้รับการดูแลของผู้ป่วย ถ้าผู้ป่วยไม่พร้อมที่จะให้ข้อมูลสามารถปฏิเสธหรือออกจากการวิจัยได้ตลอดเวลา การเข้าร่วมการวิจัยหรือไม่เข้าร่วมวิจัยจะไม่มีผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายใดๆ ต่อผู้ป่วยและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

4. แจ้งให้ผู้ป่วยทราบถึงระยะเวลาในการสัมภาษณ์โดยประมาณ 50-60 นาที

5. แจ้งให้ผู้ป่วยทราบถึงสถานที่ที่ใช้ในการสัมภาษณ์เป็นสถานที่ที่ไม่เป็นการเปิดเผยผู้ป่วยและผู้วิจัยจะไม่แสดงพฤติกรรมที่แสดงออกทั้งทางตรงและทางอ้อมที่เป็นการเปิดเผยผู้ป่วย

6. ในกรณีที่ผู้ป่วยเกิดภาวะวิกฤตทางด้านจิตใจในขณะที่กำลังให้ข้อมูลผู้วิจัยให้ความช่วยเหลือดังนี้

6.1. ทำการหยุดสัมภาษณ์และเปิดโอกาสให้ผู้ป่วยได้ระบาย หรือให้โอกาสในการแสดงความรู้สึกในขณะนั้นได้อย่างเต็มที่ โดยผู้วิจัยรับฟังด้วยความตั้งใจและแสดงถึงความเห็นใจ ถ้าผู้ป่วยต้องการร้องไห้ ผู้วิจัยต้องแสดงให้เห็นว่าผู้วิจัยเต็มใจให้ผู้ป่วยร้องไห้

6.2. ช่วยเหลือผู้ป่วยในการตัดสินใจเลือกวิธีการเผชิญปัญหา

6.3. ส่งต่อถ้าผู้ป่วยต้องการแหล่งช่วยเหลืออื่นๆ ที่ผู้วิจัยไม่สามารถจัดให้

6.4 แสดงความสนใจ ให้กำลังใจและให้ความเมตตาสงสาร

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยมีขั้นตอนดังนี้คือ

1. แจกแจงความถี่คิดร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกแต่ละข้อมูลตามแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

2. ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการดูแลและการได้รับการดูแลของผู้ป่วยเอดส์ที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลนำมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) วิเคราะห์เป็นรายข้อรายด้านและโดยรวม คือ กิจกรรมการดูแลเพื่อช่วยเหลือผู้ป่วย กิจกรรมการดูแลให้ความอบอุ่นใจไม่โดดเดี่ยว กิจกรรมการดูแลสร้างกำลังใจให้ผู้มีชีวิต กิจกรรมด้านการดูแลเคารพเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ จากนั้นนำค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของแต่ละด้านมาจัดระดับคะแนนของความต้องการการดูแลและการได้รับการดูแล

3. เปรียบเทียบคะแนนของความต้องการการดูแลและการได้รับการดูแลของผู้ป่วยเอดส์รายด้านและโดยรวม โดยใช้ทดสอบค่าที (paired t-test)